

gjøre med dem, hvad det behager efter sin Overbevisning. I dette Øieblik er det mig altsaa efter de saadane Udtalelser aldeles ligegyldigt, enten jeg stemmer imod eller for denne Lov.

**Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer):** Det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjer) rettede et bestemt Spørgsmaal til mig om den Stilling, jeg eventuelt vilde indtage overfor Spørgsmaalet om Lønningsforbedring for Skolelærerne paa Finantsloven, men det ærede Medlem erklærede selv, at det vilde være vanskeligt, ja endog umuligt for mig at svare derpaa, da jeg ikke veed, hvorom der kan blive Spørgsmaal. Det er antydet af det ærede Medlem, som først havde Ordet idag, at han fandt det ønskeligt, at Finantsudvalget vilde fremkomme med et saadant Forslag, men videre er der ikke sagt, og om det kommer, veed jeg ikke. Det skulde da være, at jeg fattede Fortrydning til, at den ærede sidste Taler, hvis Finantsudvalget ikke kom med et saadant Forslag, vilde komme dermed. (S. A. Hansen: Og den første ogsaa!) Den første ærede Taler henviste til Finantsudvalget, og opfordrede det til at fremkomme med et saadant Forslag; men han har ikke selv givet Anledning af, at han vilde komme med Forslaget, og dertil kunde jeg saaledes ikke tage Hensyn. Det er mig altsaa umuligt at udtale nogenformelt Mening om et Forslag, om hvilket jeg hverken veed, hvad det vil indeholde, eller en Gang, hvem der skal fremsføre det. Jeg kan derimod betragte Sagen i al Almindelighed, og jeg vil da minde om, at det, hvorom der isjor var Tale, var ganske midlertidigt at bøde paa den tilstedeværende Erang hos Skolelærere og med Anerkjendelse fra alle Sider af, at den Gjenmænførelse, som blev foreslaaet, var mangelfuld, idet den Erkjendelse var tilstede, at Skolelærernes Lønning i Reglen er af en saadan Beskaffenhed, at Reglerne for Dyrtdstillæg ikke kunne finde Anvendelse paa dem. Lærerne lønnes jo i Reglen ved Naturalhjælper, men de Embeds- og Bestillingsmænd, der lønnes ved saadanne, ere udelukkede fra Dyrtdstillæg. Idet man altsaa ganske midlertidig gif ind paa ved et saadant Dyrtdstillæg at bøde paa Lærernes uheldige Stilling, gif man udenfor alle Regler, og det Ønskelige i at komme til et fast Grundlag for Lønnens Forbedring anerkjendtes fra alle Sider. Nu har Regjeringen forelagt et Forslag, sigtende dertil, men nu vil man ikke modtage det; nu vil man heller ikke gaa den Vej; nu vil man give Dyrtdstillæg paa Finantsloven. Naar det ærede Medlem vil overveie dette, vil han se, at Stillingen, naar et saadant Tillæg skal forhandles, maa blive meget vanskeligt, og at Regjeringen ikke kan være meget tilbøielig til at se med velvillige Øine derpaa.

**Th. Nielsen:** Det ærede Medlem for

Rjøbenhavns 2den Valgkreds (Brix) bemærkede, at jeg havde rettet et voldsomt Angreb mod Lovforslaget, men det er mig ikke klart, hvad det ærede Medlem forstaaer ved Ordet: voldsomt Angreb. Jeg tror ikke, at der hverken i Form eller i Indholdet af mit Foredrag var indeholdt noget voldsomt Angreb. Derimod rettede jeg ganske vist en indgaaende Kritik imod de enkelte Paragrafer, som rigtignok derved opløstes saaledes, at der Intet blev tilbage af Lovforslaget; men jeg har ikke hørt, at denne Kritik er bleven imødegaaet af et eneste Medlem, heller ikke af den høitæredede Minister. Nu siger man vel — det siges nemlig det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (Bagger) og til en vis Grad ogsaa det ærede Medlem for Rjøbenhavns 2den Valgkreds — at vi dog kunne sende Lovforslaget i Udvalg, for der at forhandle og forbedre det; men dertil vil jeg bemærke, at jeg virkelig ikke ser, hvad der under de nuværende Forhold skal komme ud af at sende et Lovforslag til et Udvalg, naar man maa erkjende, at ingen af Enkeltdeberne deri er brugelig, og at Helheden som Følge deraf bliver borte. Efter den Situation, vi nu ere traadte ind i, er det det Rimeligste, at vi saa hurtig som muligt komme til en Afslutning. Jeg vil dog haabe, at det ikke skal gaa saaledes, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) mente, eller syntes at mene, nemlig at vi endnu i 10 Aar skulle befinde os i det Uføre, hvori vi nu ere. I alt Fald tror jeg ikke, at det ærede Medlem kan mene, at det nuværende Ministerium vil blive siddende i 10 Aar. Jeg har en modsat Opfattelse, og i den Henseende tror jeg altsaa, at vi efter de foregaaende Erfaringer nogenlunde kunne bevoklige os. — Den høitæredede Minister bemærkede, at jeg havde gjort ham Uret, naar jeg har sagt, at han vilde forhøie Lærerlønningerne over en Bank, og at jeg havde læst ukorrekt. Jeg vil nødig gjøre den høitæredede Minister Uret, og jeg tror heller ikke at have gjort det. Jeg bemærkede nemlig udtrykkelig, at Ministeren vilde forhøie Lærernes Lønninger over en Bank efter Loven af 1814 § 55 a. Jeg har spurgt flere, om jeg ikke udtrykkelig har bemærket dette; det er blevet mig indrømmet, og i saa Henseende har jeg altsaa ikke gjort den høitæredede Minister Uret. Han synes næsten at lade Udtalelser selde, som om jeg ikke en Gang skulde have læst Cirkulæret af 30te September 1875, men deri tager han feil; jeg har læst det gjentagne Gange tidligere og dernæst umiddelbart før jeg holdt mit Foredrag. Deri siger den høitæredede Minister udtrykkelig, at han ubøder sig Skoleraadens Betænkning, om ikke Tiden maatte være kommen til at forhøie alle de Lønninger, som ere omtalte i den nævnte Paragraf af Loven; det er altsaa sikkert nok. Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Rei!) — Jeg skal da oplæse Ordene. Indledningen til Ministerens Cirkulære lyder saa-